

Gatelangs

Natteravnene - Gatelangs siden 1990
Nummer 2 - juni 2017 - 16. årgang

**Tema:
Ungdom
og fritid**

**MØTESTED:
VERDENS NORDLIGSTE UNGDOMSKLUBB**

**SVALBARD:
NATTERAVNER PÅ 78 GRADER NORD**

Fremtidsrettet verdiskapning

Nexans er ledende leverandør av kraft, tele-, installasjons- og varmekabler i Norge, og er blant verdens ledende innen offshore-kontrollkabler og høyspente sjøkabler. Selskapet har hovedkontor i Oslo, produksjonsanlegg på Rognan, Langhus og Halden, og leverer fremtidsrettede produkter over hele verden.

www.nexans.no

Nexans
BRINGS ENERGY TO LIFE

Ali kaffe kurerer gruff

— og holder deg våken

JOH. JOHANNSON - kjent for god kaffe siden 1866
www.alikaffe.no

Gatelangs

ISSN 1893-899x

ANSVARLIG REDAKTØR:

Lars Norbom
gatelangs@natteravnene.no

REDAKTØR:

Anette Haugen
gatelangs@natteravnene.no

DESIGN OG PRE-PRESS:

Per Frederiksen • vinceweb.no

TRYKK:

Zoom Grafisk • Drammen

ANNONSER:

Norske Publikasjoner as
Telefon: 22 90 71 90

BESØKS- OG POSTADRESSE:

Natteravnene Oslo,
Storgata 28,
0184 OSLO
Telefon: 23 00 21 20

NATTERAVNENES STYRE:

Sander Brink (styreleder)
Siri Skrøder
Marianne Sætrang Lunde
Kim Marius Ilmo Bolin
Eva Raknerud Braathen
Olav E. Storm (vara)
Gaute Bergmo (vara)

gatelangs@natteravnene.no
www.natteravnene.no
www.facebook.com/natteravnene1
twitter.com/ravnene

Trykksak

241 501

Zoom Grafisk,
Drammen, har rett til
å benytte svanemerket
på sine trykte
produkter.

Forsidefoto: Anette Haugen
Side3-foto: SXC

www.natteravnene.no

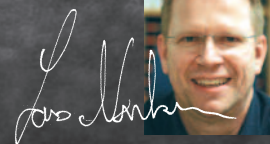
Ungdom og fritid

Vi lever i en tid med økende radikaliserings og polarisering. Stadig oftere leser vi om unge mennesker som søker tilhørighet i ekstreme miljøer. I media verserer det en rekke teorier om hva som fører til at enkelte mennesker slutter seg til slike miljøer. Selv om teoriene er mange, går ordet utenforskap stadig igjen når problemstillingen belyses. Det er derfor viktig å bekjempe nettopp utenforskap.

Mange unge liker å drive idrett, spille i korps eller delta i andre former for organiserte fritidsaktiviteter, men dette gjelder ikke alle. For denne gruppen kan fritidsgrupper være et godt alternativ. I denne utgaven ser vi nærmere på ulike fritidsklubber som tilbyr alt fra organiserte aktiviteter til kun et sted å «henge».

Denne gangen har vi også deltatt på vandring med Natteravnene på Svalbard. For øvrig landets eneste natteravngruppe som også må holde et lite øye med om en isbjørn med dårlig humør dukker opp rundt svingen, men heldigvis skjer det ekstremt sjelden i sentrumsgatene.

God vandring!

Innhold

Leder	3
Landet rundt	5
En viktig arena for ungdom	6
Starter karrieren på X-ray	8
Føler seg hjemme på Hamna	10
De unge bestemmer selv	11
Føler eierskap til klubben	12
Verdens nordligste ungdomsklubb	14
Natteravnskolen	16
Nytt om Natteravnene	18
Hadde mistet troen på seg selv	20
Profil: Høyt engasjement	23
Portrett: Natteravner 78 grader nord	24
Fra arkivet: Russ var ravner	28
Ungdommens stemme	30

Natteravner på 78 grader nord. Side 24

Neste Gatelangs kommer i september.
Frist for innspill er 1. august 2017

Tips oss!

Skjer det noe i ditt nærmiljø eller i din natteravngruppe som Gatelangs bør skrive om? Tips oss! Send en mail til gatelangs@natteravnene.no

Natteravner landet rundt...

Trondheim

Da Minervinis restaurantvirksomhet ble hedret som «Årets handelsbedrift» i Trondheim for 2016, donerte de premiepengene videre til Natteravnene, melder horecanytt.no. Prisutdelingen fant sted på Royal Garden Hotel i Trondheim. Prisbeløpet – som i sin helhet ble gitt til Natteravnene – var på 25 000 kroner.

Stavanger

Det er ønskelig med mer tilstedeværelse av natteravner i Tasta, meldte Rogaland avis på vårparten. Foreldre i bydelen hadde da delt sin bekymring for deler av ungdomsmiljøet i bydelen, som har vokst raskt de siste årene. På samme tid har Hundvåg bydel i Stavanger startet opp igjen med natteravner, melder den lokale gruppen selv. Planen for vårsemesteret var å gå hver fredag og lørdag i perioden 31. mars til 17. juni.

Lillesand

Etter ett år i dvale skal Natteravnene ut i sentrumsgatene igjen. Frivillighetskoordinator Anja Eileen Madshaven og lensmann Kjetil Nygård håper du vil være med, meldte Lillesands-Posten i mars. De understreket samtidig at kan du stille én helg i året, så er det nok. Målet var da oppstart i mars og april, med vandring fredag og lørdag kveld. Blant dem som meldte seg og oppfordret lokalbefolkningen til «å løfte i flokk», var FrP-politiker Arne Gulbrandsen.

Jessheim

Det siste året har Natteravnene på Jessheim gjort sin frivillige jobb uten oppholdsrom eller lagringsplass. Nå får de egen base i taxibua i sentrum, melder Eidsvoll Ullensaker Blad. – Det er helt konge at vi nå får tilholdssted på stasjonen. Det er jo her ungdommen ferdes, sier Greta Karine Braathen, leder for Natteravnene på Jessheim til avisa. Det var cirka ett år siden de mistet sitt tidligere tilholdssted på ungdomshuset Calypso. Nå har de igjen et sted å være.

Langhus

Natteravnene på Langhus har feiret 20-årsjubileum. Fra påsken startet de å gå for fullt igjen, meldte Østlandets blad. Styringsgruppa i Natteravnene på Langhus sier til avisa at de etter et par rolige år i dvale, nå vil på banen igjen. Årsaken er at man i senere tid har sett endringer i ungdomsmiljøet med mobbing i og utenfor skoletid, trakasseringer og mobbing på nett, økt gjengmentalitet, arrangerte slåsskamper, tyverier samt kjøp, salg og bruk av narkotika.

Sarpsborg

Russen samarbeider med politi og kommune om russeknuter, meldte Sarpsborg 24 før årets russetid. SLT-koordinator i Sarpsborg, Tone Faale, var stolt av russeren og beskrev samarbeidet som unikt. Samtidig med at knuter som oppfordrer til rasisme, rus, kriminalitet, uansvarlig sex og helseskader var fjernet, hadde Natteravnene fått plass blant «knutene», med følgende punkt: Gul tøylapp: Ha foreldre/foresatte som stiller opp som natteravn under russetiden.

EN VIKTIG ARENA FOR UNGDOM

Det finnes over 600 ulike fritidsklubber i Norge. De kalles forskjellige ting, drives ulikt og har variert program. Felles for dem alle er at de er et viktig møtested for ungdom – og en arena som både er rus- og kriminalforebyggende.

Av Anette Haugen

Ungdom og Fritid heter landsforeningen for fritidsklubber og ungdomshus. Foreningens mål er å fremme interessene til brukere, ansatte og frivillige i åpne kommunale og kommunalt støttede fritids-tiltak for ungdom. Gatelangs har stilt noen spørsmål til informasjonskonsulent i foreningen, Ida Schmidt. Her er hennes svar:

Hvem er medlemmer i Ungdom og Fritid?

—Vi bruker gjerne «åpne møteplasser for ungdom» som fellesbetegnelse for våre medlemmer. Selv kaller de seg mye forskjellig: ungdomshus, kulturhus for ungdom, fritidsklubb, kulturhus, ungdoms-klubb, osv. Felles er at de er kommunale eller kommunalt støttede og åpne for alle. Ved siden av å være sosialt forebyggende, er dette en bred kulturarena for utøvelse av og deltakelse i kulturaktiviteter. Ungdom og Fritid skal medvirke til å styrke miljøer der barn og unge kan utvikle egen-aktivitet, og der demokrati og samarbeid blir vektlagt.

Hvor mange medlemmer har dere?

— Vi hadde 607 medlemmer i 2016. Klubbene er fordelt over hele landet, i alle fylker. Det er tettere mellom klubbene på Østlandet enn i resten av landet. I Oslo er det rundt 60 klubber, men for eksempel i bydel Vestre Aker er det ingen. Om det finnes mange åpne møteplasser i hovedstaden, hjelper det lite for de som bor der. Ungdom er storforbrukere av lokale tjenester. De beveger seg på et begrenset geografisk område. Det må være klubber der de bor.

Har det vært stor nedgang de siste årene?

— Tallene de siste årene tyder på en jevn nedgang. Fra man i 2009 la om måten å måle på, er antallet fritidssentre gått ned fra 732 (2009) til 662 (2015). Det bekymringsverdige er nedgangen i antall årsverk samtidig som ungdomskullene vokser. Dette burde føre til en større kommunal satsning på tiltak for barn og unge, men fra 2009 til 2015 er antall årsverk hos våre medlemmer redusert med om lag 40 prosent.

Føler dere at fritidsklubber prioriteres av politikerne på landsbasis?

— I motsetning til hva mange tror, er det liten politisk vilje til å legge ned ungdoms-klubber. Vi ser at noen klubber legges ned, men at tilbudene dukker opp i en annen form.

— Det er riktig at ansatte i fritidsklubber og ungdomshus hver høst ofte møter truselen om kutt i budsjettene og stengte dører, men de legges sjelden helt ned uten at noe annet dukker opp. Slik vi ser det, er hovedproblemet den manglende politiske viljen til å satse på tilbudene, slik at de forringes. Stillingsprosentene blir lavere og kvaliteten blir dårligere når økonomien blir det. I følge KOSTRA har antall årsverk på landsbasis gått ned med 40 prosent siden 2009, mens antall fritidssentre har gått ned med cirka 10 prosent.

— Politikere snakker mye om integrering og inkludering – og om utenforskap og de negative konsekvensene, økonomisk og sosialt. Vi vet at det er billigere å forebygge enn å reparere. Det forteller vi politikere, med støtte fra statistikk, forskning og erfaring, men det ser ikke ut til å gå inn. Vi som jobber i det ungdomsfaglige feltet ser at en satsning på profesjonelt ungdomsarbeid på åpne møteplasser er svaret på mange samfunnsmessige utfordringer knyttet til rus, utenforskap, vold og generelt holdningsarbeid blant unge.

— Med en fot plantet i den kulturfaglige leiren og den andre i den sosialfaglige, er fritidsklubbene både byggende og forebyggende. Våre tilbud forebygger sosial ekskludering, dropout, psykisk helse og

alle former for utenforskap. Denne typen forebyggende arbeid foregår i etablerte samarbeidsnettverk bestående av fritids-klubber, politi, barnevern, skole, helse-søster og utekontakter. Likevel opplever vi ingen reell vilje til å satse på disse tilbudene.

— Det er lett å sette en prislapp på en som faller utenfor samfunnet, men ikke like lett å regne ut hva man sparer på en som hentes inn før det skli ut. Det er likevel noen som har regnet på det. Ingvar Nilsson og Anders Wadeskog er to svenske samfunnsøkonomer som har forsket på de økonomiske effektene av tidlige og samordnede innsatser omkring barn og unge. De har utviklet en kalkulator og regnet ut at forebyggende fritidstilbud til 800 barn i faresonen koster 300 000 SEK på årsbasis, eller rundt 2 600 kroner per barn. De beregnet samtidig at kostnaden ved å ikke forebygge, beløper seg på rundt 8,35 millioner SEK for en marginalisert person i et livslangt perspektiv. I tallet ligger behandling, trygdeytelser og offentlige tjenester. Produksjonstapet som følger av at personen ikke deltar i arbeidslivet, er ikke inkludert.

Hvor er behovet størst?

— Kommunale åpne møteplasser for ungdom vil det alltid være behov for i et hvert lokalmiljø.

Det er en grunn til at våre medlemmer kaller seg så mye forskjellig. Tilbudet i de større byene er annerledes enn på mindre tettsteder. Noen steder har utfordringer knyttet til inkludering av minoritetsgruppe, og fokuserer på dette. Andre ser behovet for å jobbe rusforebyggende.

— I og med at ungdomsmedvirkning er en sentral del i våre tilbud, er det naturlig at de tilpasser seg ungdomsmiljøene der de ligger. De fleste har klubbstyrer, allmøter eller ad hoc-utvalg. Det er ungdommene selv som bestemmer innholdet. Derfor vil noen fokusere på hiphop, break og rap, andre har mediegrupper. Noen er eksperter på dataspill og arrangerer LAN, andre driver med skating eller har motorklubb. Det finnes også fritidsklubber som ikke er aktivitetsdrevet, men et sted hvor ungdom-

Viktig: Ungdom og Fritid organiserer landets 600 ungdomsklubber. Informasjonskonsulent Ida Schmidt viser til at klubbene er viktige arenaer for de unge. (Foto: Amund Heggelund)

mer kan være sammen. Et fristed å være uten krav eller forventninger, med en ungdomsarbeider å snakke med hvis behov. – Selv om medlemsklubbene er ulike, er metodikken felles. Ungdomsarbeideren møter ungdom på deres premisser. De tar ungdom på alvor. Ved å arbeide metodisk med medvirkning, er ungdomsarbeideren unik i fagmiljøet som jobber direkte med ungdom.

Hva betyr fritidsklubben for brukerne?

– Det finnes cirka 50 000 brukere og like mange svar. Det er nok av historier om ungdom som har blitt sett av ungdomsarbeideren og fått veiledning og hjelp i en kritisk livsperiode. I tillegg har veldig mange som i dag er kjent innen norsk musikk- og kulturliv startet på klubben. – Ungdomsarbeideren står i en helt særskilt posisjon i forhold til å komme i kontakt med ungdommer i lokalmiljøet. De er ikke lærer eller foresatt, ikke venn, men noe midt i mellom. Ungdomsarbeiderne har et spesielt blikk og er der over tid. Dette skaper grunnlaget for god relasjonsbygging og mulighet for å realisere potensialet den enkelte ungdom har. – Klubbene er en øvingsarena, men også en visningsarena og mestringsarena. Det er ingen formelle krav til prestasjon. Det er ungdommene som bestemmer hva som er verdifullt for dem. Ungdomsarbeiderne er tilretteleggere og mentorer. Kjerneverdien er medvirkning. Dette er suksessfaktoren for klubbdrift – året rundt skaper de aktiviteter og kultur sammen.

Andre tanker?

– Ungdom og Fritid jobber for å få på plass en høyskoleutdanning for ungdomsarbeidere. I dag stilles det krav til de fleste yrkesgrupper som jobber med barn og ungdom, enten det er i barnehage, skole, kulturskoler, idrett eller barnevern, og vi forventer at de har den nødvendige kompetansen. Men én yrkesgruppe har blitt utelatt lenge, ungdomsarbeideren. Det er på høy tid å stille samme krav her. Da må en høyskoleutdanning for ungdomsarbeidere på plass.

MANGE STARTER KARRIEREN PÅ X-RAY

Sangeren Samsaya og danseren Adil er bare to av flere kjente artister som har startet sin karriere på X-ray Ungdomskulturhus. X-ray har siden 1994 vært et kjært tilholdssted for mange unge, ikke minst de som ønsker å utvikle sitt talent innen dans, sang og musikk.

Tekst og foto: Anette Haugen

Trygt: Amalie og Hassan er begge dansere og enige om at X-ray og andre kulturhus betyr mye for at ungdom skal få utvikle sine talenter – og i tillegg ha et trygt tilholdssted.

På starten av 90-tallet ønsket ungdom i bydel Grünerløkka i Oslo sitt eget sted, der de kunne utvikle sine evner og interesser. I 1994 opprettet derfor bydelen X-Ray Ungdomskulturhus med støtte fra Barne- og familiedepartementet. Målet var å gi ungdom et sted hvor de kunne få mulighet til å utvikle sine kunstneriske interesser gjennom ulike aktiviteter.

Ønsket var samtidig at ungdommene skulle få styre huset på egne premisser – og slik ble det. Det er husstyret, bestående av ungdomsledere i alderen 15-25 år, som tar beslutninger om hvilke grupper som skal få øvingstid og hvilke aktiviteter og arrangementer som skal skje på huset. Tilbudet er dessuten helt rusfritt og kan benyttes av all ungdom i Oslo og omegn.

Alle velkomne

Onsdagskvelden Gatelangs besøker X-ray, som ligger nede ved Akerselva, skjer det mye på huset. Klokka er 18.30 og danse-gulvet er fullt av barn, som får enkel danseinstruksjon av flinke ungdommer. De har holdt på siden klokka 17.00 og er snart ferdig. Da er det blant annet dansegruppa Unity Crew, bestående av gutter og jenter i alderen 12-20, som overtar.

– I utgangspunktet er dette et sted for ungdom, men etter stort påtrykk fra foreldre har vi også startet en barnegruppe hver onsdag og leksehjelp for alle som ønsker det. Vi har ikke diskotek og vanlige klubbkvelder her, alt dette etter ønske fra ungdommen selv. De vil ha et sted der de kan drive med kultur og utvikle sine interesser, forklarer Farooq Farooqi, avdelingsleder på X-ray, ansatt av Oslo kommune, bydel Grünerløkka. Ungdommen har også bestemt at de ikke vil ha noe medlemskap med egne fordeler. Her er alt likt for alle. Ønsker du å være med i en dansegruppe tar de opp nye kontinuerlig, og om du ikke vil drive med dans eller musikk, kan du likevel komme å henge i internettkafeen. Selvforsvarskurs har de også to ganger i uka. Mandag for jenter og lørdag for alle som vil.

Mange talenter

I utgangspunktet er X-ray åpent fra klokka 11.00 til 23.00 hver dag. Om formiddagen er det drop-in og muligheter for grupper som vil bestille tid til øving. Om ettermiddagen er det faste aktiviteter og kafé-en er åpen. Om noen har behov for å drive med opptak eller andre ting etter klokka 23.00, lar det seg også gjøre. I tillegg til alt dette har de konserter og turer.

– Sommerturen vår til Stavern er veldig populær. Det er også de øvrige aktivitetene og konsertene, som vi har hver måned. Flere kjente artister har startet sin karriere her hos oss og de kommer gjerne tilbake for å opptre eller instruere, forklarer Farooq Farooqi.

Blant artistene som har startet opp her på huset, nevner han blant annet sangeren Samsaya og danseren Adil. De har begge hatt stor suksess. Alle som ser på Norske Talenter eller andre talentprogrammer på TV, har også til stadighet sett opptredener fra ungdom som øver på X-ray Ungdomskulturhus.

Danseglede: Unity Crew øver på X-ray to ganger i uka. I tillegg kan de trene her på egenhånd om de ønsker. De lærer seg koreografi i mindre grupper.

Viktig sted

En som har deltatt på Norske Talenter i år, er Amalie Vorren Søndergaard (17). Hun er med i dansegruppa Unity Crew, som øver her to ganger i uka og straks skal i aksjon. Amalie har danset i sju år, men startet på X-ray for halvannet år siden. Det var en kjent hun danset med et annet sted som anbefalte henne å begynne her.

— X-ray har betydd veldig mye for meg. Da jeg begynte å danse her var jeg inne i en litt vanskelig periode. Du kan nesten si at X-ray har vært som en psykolog for meg. Jeg var mye mindre disiplinert før. Miljøet her har bidratt til å sette meg på plass og bygge meg opp som person, slik at jeg har kommet videre, sier jenta som bor på Frogner i Sørums, utenfor Oslo.

For tiden går Amalie i andre klasse på medier og kommunikasjon. Hun er interessert i film og foto, og bistår også X-ray med både filming og foto-

grafering når det trengs. Når det gjelder dansen har hun sammen med Unity Crew blant annet optrådd med en blanding av hiphop og bollywood-dans på Mela-festivalen, i tillegg til at de altså har deltatt på Norske Talenter.

Et trygt sted

Hassan Elahi (22) fra dansegruppa Juice Crew er også på plass på X-ray for å trene og bistå hvis noen av de yngre trenger hjelp eller noen å prate med. Juice Crew har øvd på X-ray i tre år, før det øvde de andre steder. De er tre i gruppa, som alle har bakgrunn fra ulike kulturhus. De ble kjent gjennom dansen og fant ut at de hadde et felles mål.

— Jeg bor nå på Høybråten, men har vokst

opp på Sinsen og gikk på fritidsklubben der. En av de andre gutta gikk på klubben på Romsås. Ungdomsklubber og kulturhus er viktige. Som hus er det et sted der du kan føle deg trygg og ikke havne i trøbbel. Er du interessert i kunst, om det er tegning, musikk eller dans, kan du utvikle det. Og så møter du folk som kan hjelpe deg. Det er folkene du treffer som gjør at du føler deg hjemme, fastslår han.

I tillegg til selv å trene på X-ray, hender det Hassan er med på å instruere. Juice Crew er blitt en anerkjent dansegruppe. De var med i Norske Talenter i 2012 og 2014. Første gang kom de topp ti, andre gang på annen plass. De var også med i konkurransen Mitt dansecrow, der de danset med Lisa Tønne.

Ellers turnerer de en del landet rundt, både for å opptre og instruere. I 2014 og 2015 var de for eksempel med på turneen til VG-lista. Dette viser igjen hvordan mange artister starter karrieren sin gjennom bruk av kulturhus og fritidsklubber.

Føler seg hjemme på Hamna

«Det er koselig, du føler deg hjemme, du kan være deg selv og trenger ikke ta på en maske når du er her.» Det er skussmålet ungdommen gir Hamna fritidsklubb på Majorstua. De har ikke mange kvadratmeterne å boltre seg på, men tar det igjen med hjertevarme.

Tekst og foto: Anette Haugen

I Bogstadveien, nær Colosseum kino, ligger Paviljongen til Frogner bydel. Her har ungdom to ulike tilholdssteder å velge mellom. Lettest synlig er kanskje Café Condio, som er drevet av Røde Kors og er en kafé og oppholdssted med ulike aktiviteter for ungdom i alderen 13-19 år. På baksiden er inngangen til Hamna fritidsklubb, drevet av Oslo kommune, bydel Frogner.

— Vi er en tradisjonell fritidsklubb, der du kan komme om du bare vil prate med noen, spille TV-spill, brettspill eller låne en fotball du kan ta med utenfor. Det mest utradisjonelle med oss er nok plassen. Det er ganske trangt her, men vil noen danse går det likevel an å sette på lys og musikk, sier Siv Janna Glømmi, klubbleder og ansatt av kommunen.

Ikke av mote

Klubblederen liker ordet fritidsklubb. Noen ord går aldri av mote. Skal hun beskrive hva Hamna er, får hun alltid anerkjennende nikk når hun sier fritidsklubb. Da forstår folk. Totalt anslår hun de har 400 ulike brukere innom på årsbasis, fordelt på junior- og ungdomsklubben.

For juniorene, det vil si alle i 5.-7. klasse, er det åpent hus onsdag og torsdag fra 18.00 til 20.30. Tidligere hadde klubben tilhold på skolen, da var det tydelig å se at det var populært for mange som tidligere gikk på SFO å komme til klubben etter skoletid i stedet. Slik er det egentlig fremdeles. Mange starter på juniorklubben og forsetter å gå her når de blir ungdom. For ungdommene, det vil si fra 7. til 10. klasse, er Hamna åpen hver fredag fra 18.00 til 22.00. Da har de filmvisning, quiz og andre typer aktiviteter. Vil noen på disco, kan de gå over til Café Condio og komme tilbake etterpå. På mandager har de et kulturtilbud for en gruppe unge — og én tirsdag i måneden har de skeiv filmklubb.

Koselig: Det er ikke stort, men veldig hjemmekoselig på Hamna, synes Jakob. Nathalie og Ask.

Fargerik bydel

Mens Café Condio er et byomfattende tilbud, er Hamna for ungdom som tilhører Frogner bydel. Det finnes flere ungdomstilbud i bydelen, men noen har også forsvunnet. Siv Janna Glømmi sier at de drømmer om noen flere kvadratmeter for å kunne gi ungdommen flere muligheter, samtidig er det viktig å gjøre det beste ut av de mulighetene man har.

— Vi føler vi får mye ut av plassen. Det er hjemmekoselig og etter de unges ønske har vi innredet det som «drømmekjellerstua». Mange som går her bor relativt trangt i leiligheter. Det finnes heller ikke så mange andre fritidsaktiviteter. Vi mangler idrettshall, svømmehall etc i nabolaget. Uansett er det viktig å ha et uformelt sted å komme til, der de kan legge bort all prestasjonen som preger mange i skolehverdagen, påpeker hun. Klubblederen understreker også at Frogner bydel er mye mer fargerik enn mange tror. De har mange med utenlandsk bakgrunn, alt fra ambassadebarn og flyktningebarn til «kjendisbarn» og barn fra vanlige gjennomsnittsfamilier. Her på Hamna finner de sammen og kan slappe av.

Ingen maske

Gatelangs besøker Hamna en mandag når «kulturgruppa» møtes. Det er litt eldre ungdom som har gått her lenge og som Siv Janna Glømmi gjør kulturaktiviteter med. Noen ganger går de på konsert eller utstillinger — og nå er de bedt om å lage dekorasjoner til Norwegian Wood-festivalen. Det må planlegges. Det er også denne gruppen som utgjør Hamnas husstyre. I dag skal de feire bursdagen til Jakob (20). Blant de som dukker opp først sammen med bursdagsbarnet er Nathalie (17) og Ask (18).

— Jeg går her fordi det er hjemmekoselig og du blir kjent med nye folk. Hadde ikke klubben vært her ville jeg nok bare sittet hjemme, sier Nathalie.

— Jeg begynte først på Urraklubben på Uranienborg. Da den ble nedlagt flyttet jeg over hit, etter at Hamna først lånte Urras lokaler. Jeg har fått mange gode venner her, sier Jakob.

— Jeg begynte på klubben i femte klasse og har gått her i ti år. Her kan du være deg selv. Du trenger ikke ta på en maske, slik du kanskje må på skolen. Du blir respektert for den du er. Det er også fint å hjelpe til med de yngre som går her, påpeker Ask.

Kafé: Feelgood ungdomshus på Sola er fremdeles en hangout for ungdommen, men i tillegg har de er rekke kulturtilbud. (Foto: Feelgood ungdomshus)

De unge bestemmer selv

Ungdommen på Sola har i mange år hatt en fritidsklubb å gå til for å henge og snakke med annen ungdom eller voksne, om de har hatt behov for det. Det tilbudet har de fremdeles, men nå er klubben i tillegg blitt et kulturhus, der de kan drive med dans, animasjon og lage mat.

Av Anette Haugen

— Jeg gikk selv på Sola fritidsklubb fra jeg var 13 til 18 år. Først var det bare et velkomment hangout, men etter hvert ble jeg med i klubbstyret og deretter ble jeg leder. Det var vi unge selv som bestemte hvilke arrangementer og aktiviteter vi skulle ha. Det å ha voksne som stolte fullt på oss, var ganske unikt, sier Trine Ottosen, som i dag har en deltidsstilling på Feelgood ungdomshus på Sola og blant annet er ansvarlig for at ungdommen blir hørt. Da Trine var 18 år måtte hun slutte på klubben, men hun hadde fått litt politisk erfaring og ble anbefalt som styremedlem i organisasjonen Ungdom og Fritid. Da hun senere så at de utlyste en stilling ved sin tidligere fritidsklubb, som nå hadde skiftet navn, søkte hun raskt. Ved siden av jobben

der tar hun lærerutdanning, noe som passer godt sammen.

Det beste fra begge

Det var i 2014 at den tidligere fritidsklubben var under en omleggingsprosess. De fant ut at det var mulig å utvide tilbudet, slik at det ble et mer kulturbasert tilholdssted for ungdommen.

— Heldigvis blir veien til mens du går, så vi fant ut at vi måtte ha hangouten også, for å bevare huset som et sted der de unge kan komme for å snakke med trygge voksne. Nå har vi fått «the best of both worlds». Tilbakemeldingene vi får i dag er generelt enda bedre enn før, både fra de unge selv og fra foreldre som har hørt om oss, påpeker Trine.

På spørsmål om hva hun selv ville gjort om hun ikke hadde hatt ungdomsklubben da hun vokste opp, svarer hun at det er et godt spørsmål. Det kunne gått begge veier. Hun hadde noen venner i et litt tvilsomt miljø. Det var nære venner, men hun hadde altså et annet miljø på klubben å gå til ved siden av, der hun ikke minst møtte voksne som stolte veldig på henne.

Mat og musikk

Feelgood ungdomshus, som er navnet etter omleggingen, har base i Sola kultur-

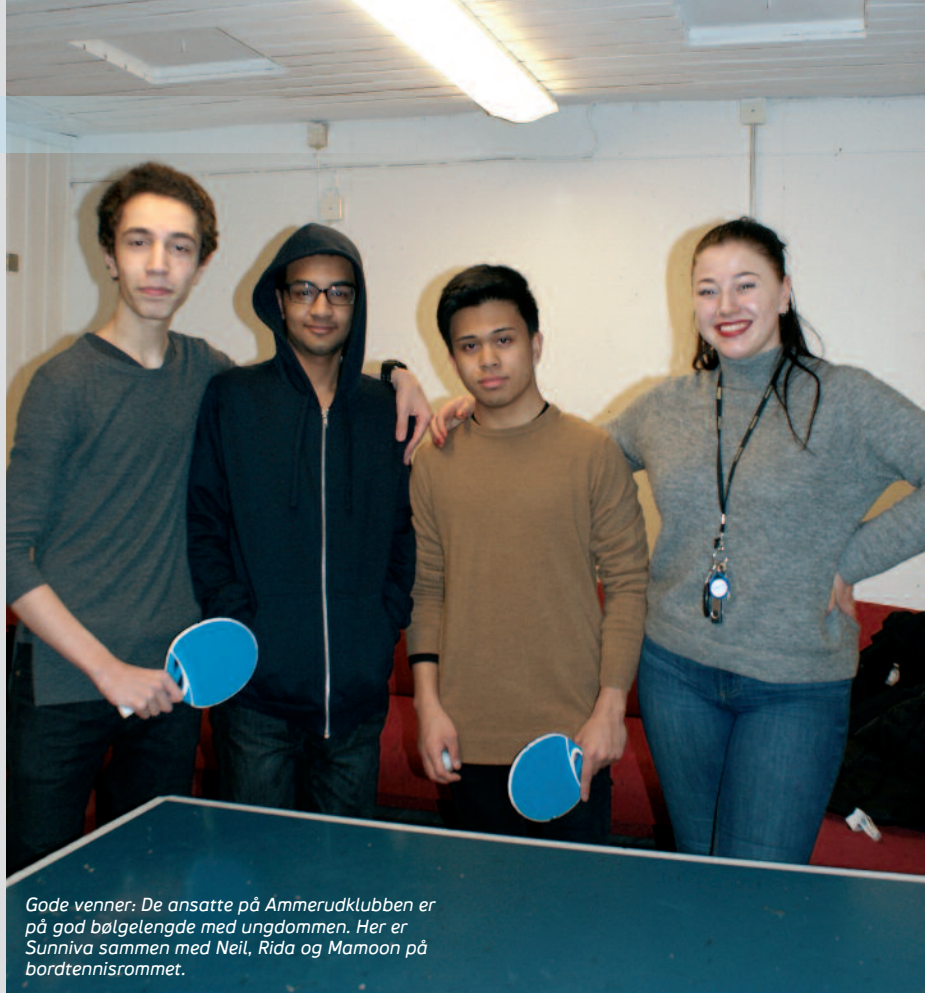
Animasjon: Musikk, dans, matlaging eller animasjon. Her kan de unge lære mye nytt. (Foto: Feelgood ungdomshus)

hus, men deler av aktiviteten skjer i fritidslokaler på Tananger og Dysjaland. Det er åpent for ungdommer fra 7. klasse og helt opp til 25 år. Fra du er 19 må du imidlertid avtale tid for å benytte lokalene. Det er totalt fem ansatte ved ungdomshuset, men alt som skjer er initiert av de unge selv.

Blant aktivitetene ungdommen kan drive med er musikk, dans, tegning, animasjon, film, design og matlaging. De inviterer blant annet inn foreldre til å lære bort matkunster — og da gjerne fra ulike land og etnisiteter. Dette er veldig populært. Noe annet foreldre bistår med, er å stille på leksehjelpen de har en gang i uken. — Vi har åpent tre dager i uken, mandag, tirsdag og torsdag. Alt er gratis og vi har ikke noe medlemskap. I utgangspunktet er stedet for ungdommen i Sola, men på UKM hadde vi for eksempel et band fra Stavanger og et fra Sandnes her, så vi er ikke strenge sånn, sier Amy Gjeitnes, fungerende driftsleder på Feelgood. Hun forklarer at de også samarbeider med kulturskolen. Vil noen lære å spille gitar der og så øve hos dem, er det greit. Eller de kan lære å spille på Feelgood, på en mer uformell måte. Det er ungdommens hus og de som avgjør bruken. Ukentlig er det i snitt 120 ungdommer innom.

Dans: Nå er det stille her, men Sunniva Hellwig forklarer at dansegulvet blir fullt utover kvelden, ikke minst på lørdager.

Gode venner: De ansatte på Ammerudklubben er på god bølgelengde med ungdommen. Her er Sunniva sammen med Neil, Rida og Mamoon på bordtennisrommet.

Føler eiers

Hva de ville gjort om klubben ikke eksisterte? Sannsynligvis sittet hjemme. Det sier flere av ungdommene som bruker fritidsklubben på Ammerud. Klubben har eksistert siden 1980 og er et trygt og populært tilholdssted for bydelens unge.

Tekst og foto: Anette Haugen

Det er fredag kveld, klokka har passert 18.00 og ungdommen begynner å strømme til klubben på Ammerud. Foreløpig er det ganske stille. Kjøkkenet er på vei til å åpne og Anna Maria serverer kveldens første porsjon med fullkornsspagetti. Her får man kjøpt sunn, men populær mat til en svært billig penge. Nede spiller noen biljard, noen bordtennis og andre TV-spill. Siden det er fredag, er klubben åpen for alle fra ungdomsskolealder og opp til 18 år. Det samme gjelder lørdager. Fredag er åpningstiden 18 til 22.30, lørdager åpner de en halv time senere. Onsdager er det juniorenes kveld, da er klubben åpen for alle i 5.-7. klasse.

– Ved siden av har vi for tiden egne jente-

grupper på mandager, fire ulike dansegrupper og en åpen gruppe som trener her fra tirsdag til fredag, forklarer Habib Tahir, seksjonsleder Aktivitetsenheten Bydel Grorud. I tillegg til klubben på Ammerud har han også ansvar for fritidsklubbene på Romsås og Kalbakken. Han fremhever at klubben har en viktig funksjon som forebyggende arena mot rus og kriminalitet, og at det er et trygt sted å henge med venner, utvikle interesser og snakke med kompetente voksne med god kjennskap til ungdommenes hverdag og utfordringer.

Åpent for alle

Rett innenfor døra møter vi Sunniva Hellwig (21). Hun er ansatt som ungdomsarbeider i kommunen og er på plass som ansvarlig på klubben hver fredag og annen hver lørdag. Hennes hovedoppgave er å ha kontakt med ungdommen, i tillegg hender det hun booker artister og band. En fredag og en lørdag i måneden prøver de nemlig å ha konserter og lignende. – All slags ungdom kommer hit. Det er unge med ulike interesser og av alle etnisiteter. Eneste kriterium er alder og at du til-

Hjelpeleder: Nayab Hussain (t.h.) er hjelpeleder på Ammerud-klubben. Hun har gått her siden hun var ni år. Hun er flink i biljard, men det er også klubbleder Anne Cathrine Mørck

kap til klubben

hører bydelen. Hver lørdag åpner vi imidlertid for at 20 medlemmer kan skrive seg på liste og ta med en venn. Du trenger ikke medlemskap, men når du har vært her ti ganger og betalt fem kroner hver gang, blir du det automatisk, forklarer hun. En av ungdommene beklager at han avbryter, men han lurer på hvordan det går med et spill de har bestilt. Sunniva smiler og forklarer at det er på vei. Det er nemlig ungdommen sjøl som påvirker mye av det som skjer og hva de anskaffer. De unge har et eget klubbråd, men alle som går her kan uformelt påvirke dette ved å komme med ønsker og ideer.

Eierskap

— Det gjør at ungdommen føler et eierskap til klubben. Den er deres. Dermed vet de også at hvis noe går i stykker, så er det dem selv det går utover. Derfor tar de godt vare på ting. Det varierer naturligvis, men jeg vil anslå at vi har 60-70 unge innom hver fredag og nesten 100 på lørdager. Klubben har nok en viktig rolle for veldig mange som går her, tror Sunniva. Selv er hun oppvokst på et lite sted utenfor Molde, der eneste fritidsaktivitet var

fotball. Hun husker hun misunte de unge i Molde som hadde en fritidsklubb å gå til, og tenker at det skulle hun også svært gjerne hatt i ungdomstiden. Nå er hun i hvert fall så heldig å få jobbe med ungdommen her på Ammerud. Det setter hun stor pris på.

Ungdomsarbeideren forklarer videre at de i tillegg til vanlige klubbkvelder også deltar på større arrangementer, slik som UKM (Ungdommens kulturmønstring). Da er det opp til klubblederne å melde på kunstverk eller artister til konkurransen. De vurderer også å melde seg på NM i biljard for skoler og fritidsklubber.

Noe annet som er motiverende for de unge, er at mange av artistene de booker til klubbkvelder selv har bakgrunn enten fra klubben på Ammerud eller naboklubber. Her nevner hun blant annet Bornha & Pascal, som nettopp har sluppet en låt, og artisten Yomi fra Stovner.

Sitt andre hjem

Hver fredag er de seks voksne på jobb på klubben. En av dem som arbeider i kveld er Anne Cathrine Mørck (41). Hun har jobbet her i to perioder, fra 2001 til 2005 og igjen

fra 2013 — og trives veldig godt. Akkurat nå sitter hun sammen med lærerling Antigua Cenja (19) og Nayab Hussain (18), som har brukt klubben siden hun var ni år. Hun bistår nå som hjelpeleder.

— Jeg har vel stort sett vært på klubben hver dag den har vært åpen siden jeg begynte å gå her. Klubben har vært mitt andre hjem. Jeg har hengt mye i DJ-boksen og spilt biljard. Nå har jeg vært hjelpeleder en stund. Jeg trives veldig godt sammen med barn og unge. Jeg går i 2. klasse på videregående og vurderer å studere til barnevernspedagog, forteller Nayab. Når de tre går for å spille et slag biljard, fortsetter vi runden inn i bordtennisrommet. Her treffer vi Rida Halabi (16), Neil Laguardia (16) og Mamoon Bashir (16). Sistnevnte er ganske ny på klubben, men kommer hit for å høre god musikk, chillen og henge med venner. De to øvrige brukte klubben mye i fjor. I år har det ikke blitt like mye, men de setter stor pris på at den eksisterer. Hva alternativet vil vært i kveld? Sannsynligvis å sitte hjemme.

VERDENS NORDLIGST

Bestemmer selv: Dans, musikk og spill. Det er de unge selv som bestemmer hvilke aktiviteter de skal ha på klubben.

Slapper av: Hermine Sinpru (14) (t.h.) og Emma Grønseth (15) synes det er fint å komme til ungdomsklubben. Du treffer venner, men kan også slappe av for deg selv i putekroken.

Det er fredag kveld og ungdommen begynner å strømme til ungdomsklubben i Longyearbyen.

Juniorklubben for de fra 5. til 7. trinn er alt over, nå er det seniorklubb for de i 8. til 10. klasse fram til midnatt. Dette er et sted der alle er velkomne, kan slappe av og være seg selv.

Tekst og foto: Anette Haugen

På 78 grader nord, i Longyearbyen på Svalbard, ligger verdens nordligste ungdomsklubb. Det er et kjært tilholdssted for de unge som bor her. Noen har bodd her hele livet, andre bor her i korte perioder fra noen måneder til noen år. Det gjør at antall unge per kull og per klasse kan variere veldig, fra kun en håndfull til over

20. Det gir også stor gjennomtrekk. Det finnes ulike fritidsaktiviteter å delta på for de unge som bor her oppe, slik som fotball, håndball, musikk og speider, men hvilke idretter og hva som dukker opp kan variere litt med hvem som bor på Svalbard akkurat nå og hvilke aktiviteter de bringer med seg og kanskje setter i gang. Ungdomsklubben er imidlertid alltid der, som et sted du kan henge, spille spill og være med venner, uten stress og påmelding.

I «alle» år

— Ungdomsklubben var her da jeg flyttet hit i 1996, men den har utviklet seg veldig de senere årene. Den er driftet av Longyearbyen lokalstyre, som kan sammenlignes med en kommune på fastlandet. Det er alltid et par voksne ledere til stede på klubbkveldene, men klubben har et eget ungdomsstyre som bestemmer aktivi-

tetene, forteller Kristin Furu Grøtting, en av de voksne som jobber der. Ansvarlig for ungdomsarbeidet er Ingeborg Runde. Juniorklubben er åpen onsdager og fredager fra 18.00 til 20.00, mens ungdomstrinnet disponerer klubben torsdager fra 18.00 til 21.00 og fredager fra 20.30 til midnatt. I tillegg kan elevene på videregående bruke sin egen del av huset. De er selvstyrt og har tilnavn Uhu. Blant hovedaktivitetene på vanlige klubbkvelder er dans, matlaging, bordtennis, biljard, airhockey og andre spill. I tillegg arrangerer de ulike temakvelder, som karneval, omvendtfest, solfest, gutte/jentekveld og juleball. To ganger i året inviteres dessuten ungdommen på overnatningscamp, der de kan prøve seg på all verdens ulike aktiviteter.

Ungdomsstyret

Selv om det alltid er voksne på plass til å

STE UNGDOMSKLUBB

Biljard: Å spille biljard er populært og sosialt.

passe på og hjelpe de unge, er det ungdomsstyret som selv driver kiosken og kommer med ønsker både i forhold til aktiviteter og hvordan klubbhuset skal fungere. To av de som sitter i styret er Emma Grønseth (15) og Hermine Sinpru (14). Hermine har bodd her hele livet mens Emma er fra Asker og har bodd her i to år. – Vil vi pusse opp, kjøpe inn gitarer eller spill, da tar vi det opp med Ingeborg Runde. Vi er også med på å bestemme hva som skal skje på klubbkveldene, og vi arrangerer juleball, LAN, halloweenfest og temakvelder. Vi er ni stykker i klubbstyret, inkludert én fra juniorklubben. Uhu har sitt eget styre, forklarer de to jentene. Mens vi prater kommer det et par andre ungdommer og avbryter forsiktig. De vil kjøpe noe i kiosken. Selv om de voksne ungdomsarbeiderne er der, må alle henvende seg til noen i klubbstyret for å få handlet. Det er nemlig mye av poenget

her, at ungdommen selv skal styre huset – også kiosksalget.

Betyr mye

At ungdomsklubben betyr mye for de unge på Svalbard er sikkert.

– Det varierer selvfølgelig mye fra person til person hvor mye klubben betyr, men den er viktig for mange. Det er koselig å komme hit. Her kan du være med venner og møte andre uten at du behøver å planlegge. Du kan komme og gå akkurat når du vil, uten noe stress. Jeg er glad den eksisterer. Jeg driver også med klatring, men det blir noe helt annet, sier Emma. Hun gikk for øvrig ikke på klubb da hun bodde i Asker. Det fungerte ikke som det samme samlingspunktet for henne der. Ellers synes hun det var veldig spennende og annerledes å komme hit til Svalbard. Hun vet ikke riktig hvor lenge familien blir. I utgangspunktet skulle hun begynne på

videregående her til høsten, men nå vet hun ikke helt.

– Klubben er en hyggelig plass, der du kan møte venner og ha det gøy. Jeg driver med fotball og håndball, men det er avslappende på en helt annen måte å komme hit. Det er jo litt trist når vennene du møter drar herfra igjen, men da kommer det nye. Og så har jeg jo etter hvert veldig mange nettvenner som jeg holder kontakten med, fastslår Hermine. Hun har bodd her hele livet, men vet ikke helt hva som skjer i framtiden. Inntil videre utgjør hun en del av den faste stammen ved klubben og synes det er fint å bidra ved å sitte i klubbstyret. Det varierer veldig hvor mange som kommer innom på en klubbkveld, men på en fredag kan det komme så mange som 60 stykker, fordelt på Uhu og seniorklubben.

«Natteravnene var der da det ikke skjedde. Å være natteravn handler om alt som ikke skjer. Slagsmålet som ikke begynner. Voldtekten som ikke finner sted. Ved å vandre gatelangs virker Natteravnene dempende på vold og konflikter. Å være natteravn er sosialt, hyggelig og meningsfylt. Og noen ganger uendelig viktig.»

(Reklameteksten som ble brukt på TV da Natteravnene vant «Reklame for alvor» i 2003.)

Starten

Det var to politimenn som startet Natteravnene i Norge. Vinteren 1990 var Dag Halgard og Gudmund Johnsen på studietur i Karlstad i Sverige. Der ble de presentert for «Nattugglorna», som kort fortalt gikk ut på at voksne, edru mennesker vandret sammen i grupper i sentrumsgatene på kvelds- og nattestid i helgene. Tanken bak var at vanlige folk kunne være med å redusere vold, rus og hærverk ved å være til stede. Politimennene brakte med seg ideen hjem til Norge. Senere har Natteravnene blitt en selvstendig organisasjon.

1. mai 1990

300 mennesker møtte opp utenfor Oslo rådhus for å være med på den første vandringen natt til 1. mai 1990, i regi av Oslo politikammer. I 1991 ble prosjektet omdannet til en selvstendig organisasjon. På samme tid ble det startet opp natteravngrupper i andre norske byer.

Hva er Natteravnene?

Det er en frivillig organisasjon der voksne, edru mennesker i organisert form vandrer i lokalmiljøet på kvelds- og nattestid i helgene. Natteravnenes oppgave er å være synlige og tilgjengelige, i håp om at dette i seg selv virker dempende på vold og skadeverk. De bistår også personer som av en eller annen grunn ikke er i stand til å ta vare på seg selv, noen ganger ved å formidle kontakt til det offentlige hjelpeapparatet.

NATTE FUGL

Utstyr

Alle vandrere har på seg lett gjenkjennelige gule refleksvester eller jakker med natteravnlogo. De er i tillegg utstyrt med førstehjelpsutstyr og mobiltelefon.

Tre til fem

Det er vanlig med tre til fem personer i en natteravngruppe. Hver gruppe har en leder. Tidlig på kvelden blir gruppene enige om hvem som går hvor, og så legger man ut på vandring. I løpet av kvelden har gruppene kontakt via mobil.

Mangfold

Natteravnene består av foreldre, besteforeldre, gifte, single, venner, venninner, unge, gamle, yrkesaktive, pensjonister – kort sagt alle slags mennesker som bryr seg om andre. Mange grupper er organisert gjennom ungdomsskoler, bydeler eller frivilligsentraller – og det finnes grupper over hele landet.

Førstehjelp

Det er kjekt å kunne førstehjelp både hjemme og når du går ute som natteravn. Som natteravn i Oslo og Akershus har du mulighet for å delta på gratis førstehjelpskurs.

ERAVNENE I ET EPERSPEKTIV

Griper ikke inn

Du trenger ikke kunne kampsport eller klare å løfte ti kilo i benkpress for å bli natteravn. Natteravnene griper aldri inn i voldssituasjoner, men kontakter politiet ved behov.

En fredag

Det er 104 fredags- og lørdagskvelder i året. Kan du bruke én av dem på natteravning er det supert. Du forplikter deg ikke på noen annen måte enn å møte opp denne ene kvelden.

Starte en gruppe?

Ønsker du å starte opp en natteravngruppe der du bor, så kontakt natteravnkontoret på telefon 23002120 eller via nettsiden vår: natteravnene.no. Innenfor blant annet Oslo og Akershus kan vi hjelpe til med igangsettelse, delta på møte med foreldrene i nærmiljøet og bidra med oppstartsmateriell.

Gratis mosjon

En natteravn går i gjennomsnitt 15 097 skritt på seks timer. Så langt gikk i hvert fall fem vandrere i snitt da de ble utstyrt med skrittellere en lørdagskveld. En måling på anbefalt daglig aktivitet ser slik ut:

Antall skritt:

2 000 – 4 000:	Svært inaktiv dag
4 000 – 6 000:	Inaktiv dag
6 000 – 8 000:	Moderat aktiv dag
8 000 – 10 000:	Aktiv dag
10 000 og mer:	Svært aktiv dag

Er du en natteravn?

Test deg selv:

	Ja	Nei
Er du mellom 18 og 90 år?	☐	☐
Trives du blant mennesker?	☐	☐
Har du et positivt menneskesyn?	☐	☐
Er du utrustet med sunn fornuft?	☐	☐
Liker du frisk luft og mosjon?	☐	☐

Fikk du fem «ja»? Da er du sannsynligvis den perfekte natteravn! Ta kontakt med din lokale natteravngruppe eller kontoret på telefon 23002120 eller via nettsiden vår: natteravnene.no.

Lærerikt

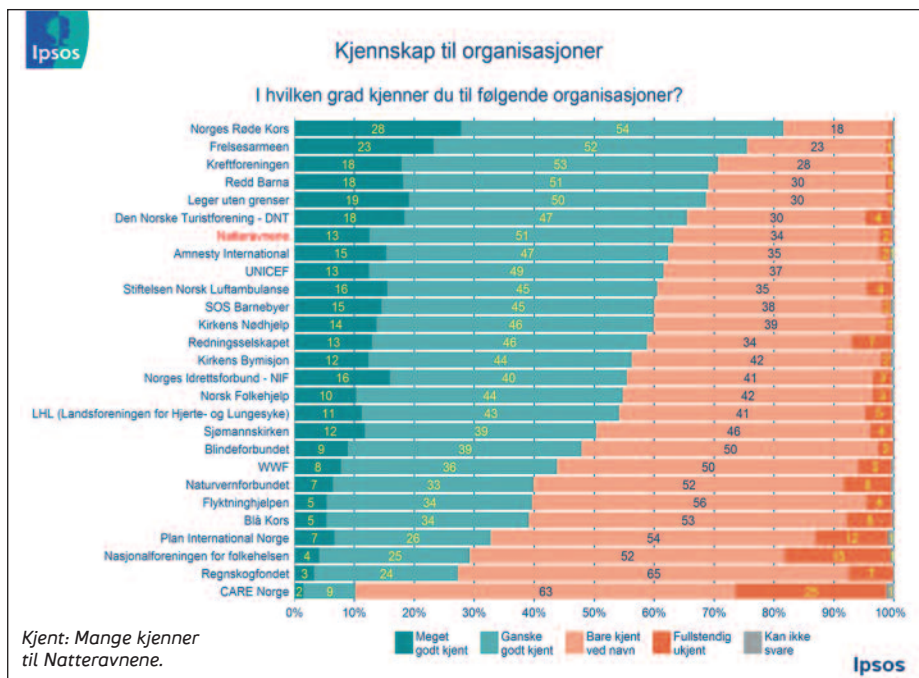
Du får ikke én krone i lønn for å gå natteravn, men kunnskap om hva barn og unge gjør i helgene, god mosjon, frisk luft, nye venner – for ikke å snakke om god, sosial samvitighet.

Generalsekretær

Natteravnenes generalsekretær heter Lars Norbom og holder til på natteravnkontoret i Storgata 28 i Oslo sentrum. Lars har vært med i Natteravnene nesten siden starten og har blant annet bakgrunn som fengselsbetjent. Han var med som natteravn første gang i november 1990 og ble valgt som styreleder to år senere, i en alder av 25 år.

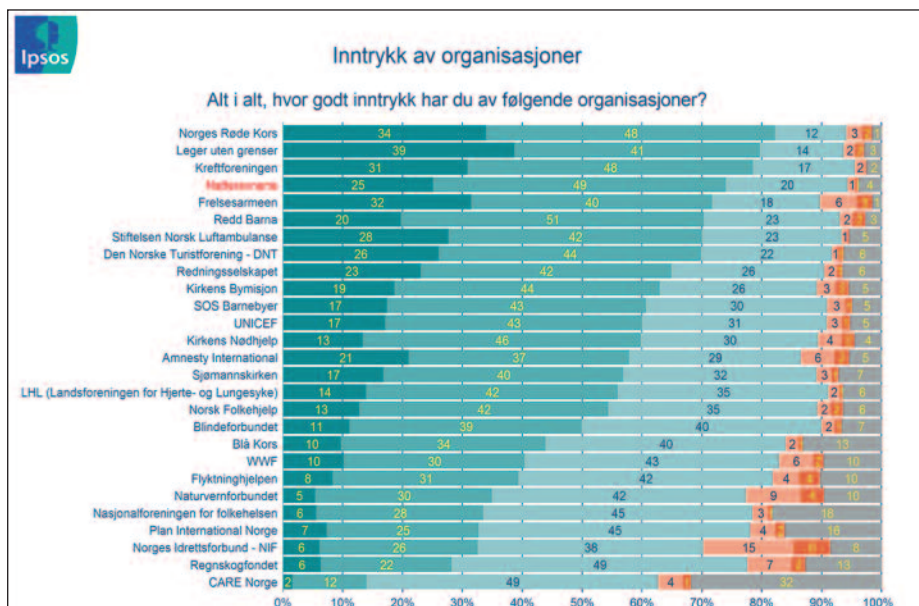
Natteravnene svært godt likt

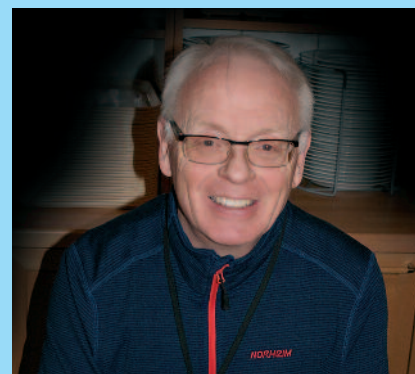
Ipsos foretok i februar 2017 en undersøkelse hvor de målte kjennskapen og omdømmet til 27 norske, ideelle organisasjoner.

Undersøkelsen gjennomføres fire ganger i året. På totalinntrykk havnet Natteravnene på fjerde plass, rett bak Røde Kors, Leger Uten Grenser og Kreftforeningen.

– Dette viser at folk har et svært positivt inntrykk av Natteravnene. Vi visste at vi hadde et sterkt varemerke, men er overrasket over at vi hevdet oss i toppen blant organisasjoner som er mye større enn oss og disponerer helt andre markedsføringsressurser, sier Lars Norbom, generalsekretær i Natteravnene.

Godt inntrykk: Natteravnene kom på fjerde plass i undersøkelsen.

Nyansatt hos Natteravnene

Med stort engasjement har Kolbjørn J. Vogt (bildet) tatt fatt på jobben som ny organisasjonsassistent for Natteravnene. Han gleder seg til fortsettelsen.

Tekst og foto: Anette Haugen

I starten av mars hadde Kolbjørn J. Vogt (60) sin første arbeidsdag hos Natteravnene. Han er ansatt som organisasjonsassistent, med ansvar for praktiske oppgaver med å klargjøre og tilrettelegge for at den daglige driften og helgens vandring skal gå optimalt. Til vanlig har han arbeidstid tirsdag og torsdag, men vil også tidvis bli å treffe på andre tider.

Kolbjørn er født og oppvokst i Oslo og har bakgrunn fra grafisk. Der jobbet han som avdelingsleder i en vedlikeholdsavdeling, der det var fokus på forebyggende vedlikehold og drift av teknisk vedlikehold og bygg. Han har selv tre voksne barn og tre barnebarn – og har gjennom barnas oppvekst hatt flere ulike verv innenfor korps, idrett og speider.

Spennende jobb

– Jeg gleder meg veldig til å jobbe for Natteravnene. Jeg brenner for det organisasjonen står for og ser et sterkt behov for å ha edrue voksne ute der folk ferdes. Jeg har erfart at mange barn og unge i dagens samfunn søker stabilitet og har behov for trygg voksenkontakt, sier organisasjonsassistenten.

Etter å ha vært med på sin første natteravnvandring i Oslo sentrum tidlig i mars, frister også det til gjentakelse. Han ser fram til en spennende jobb, der arbeidsoppgavene står i kø.

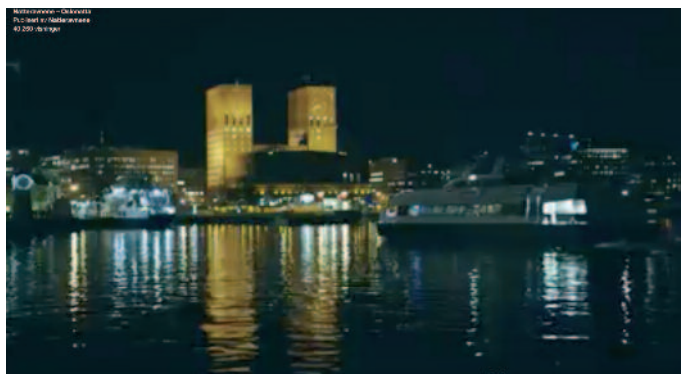

Reklamefilm i Oslonatta

Med beskjed om at vi har «et akutt behov for flere natteravnere», har Natteravnene fått laget ny reklamefilm. Den er vist på kino, fjernsyn og nett denne våren. Håpet er å få flere til å melde seg som natteravn for å trygge Oslonatta.

Tekst og foto:
Anette Haugen

En lørdag kveld/natt i mars var et filmcrew ute og filmet både stille og mer folksomme deler av Oslo sentrum. Tidsperioden var den samme som den Natteravnene pleier å ravne, fra klokka 22 til 03-04-tia. Denne kvelden, som flere andre lørdagskvelder, var det manko på natteravnere som hadde meldt seg til frivillig tjeneste i Oslo sentrum. – Vi har et akutt behov for flere natteravnere. Fredagskvelder pleier oppmøtet å være brukbart, men på lørdager er

det ikke alltid vi klarer å stille nok folk til én gruppe en gang. Det er hovedårsaken til at vi får laget denne reklamefilmen. Kan du avse bare én natt i løpet av året til å være med, betyr det mye, sier Lars Norbom, generalsekretær i Natteravnene.

Ute og filmet

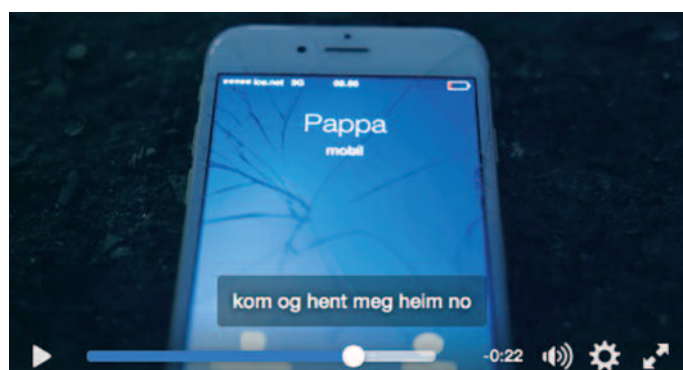
Reklamebyrået som var engasjert for å lage filmen var Talking Nation, som videre hadde engasjert produksjonsselskapet Aslak Danbolt Film. Regissør Aslak Danbolt står bak flere kjente TV-produksjoner, som blant annet Petter

uteligger, som har vært sendt på TV 2. Skuespillerne på filmen var Daniel, Ingvild, Tuva, Sarah og Runa, fem unge i alderen 17 til 19 år, som alle går på videre-

Rundt i byen: Oslonatta viste seg fra sin beste side da det ble gjort opptak på flere ulike steder til Natteravnenes nye reklamefilm.

Till høyre og under: Skjermbilder fra den halvannet minutt lange rekrutteringsfilmen. Filmen har blitt delt en rekke ganger på sosiale medier.

gående skole, henholdsvis på Ullern, Nissen og Foss. De syntes det var hyggelig å kunne stille opp – og hadde bare godord å si om Natteravnene. Flere av dem har ofte selv møtt på natteravnere når de er ute om kvelden. Det føles trygt og godt.

De følte de «satt fast i livet» og slet med angst og depresjoner. Selvtilliten var deretter. Etter å ha deltatt på et sju ukers treningsprogram kalt FROG, har Helle Marie og Edel Regine fått tilbake troen på seg selv og funnet ut hva de vil gjøre med livene sine.

Tekst og foto: Anette Haugen

— Da jeg meldte meg på FROG hadde jeg lenge slitt med angst og depresjoner. Jeg slet med å komme meg inn i noe som varte og visste ikke hva jeg ville, forteller Helle Marie Gravdal (24). Hun er egentlig utdannet helsefagarbeider, men har nå, etter å ha gjennomført identitetstreningskurset, bestemt seg for å begynne på et nytt studie for å bli coach.

— Jeg slet med depresjoner og følte jeg «satt fast i livet». Jeg hadde gått lenge uten å gjøre noe. Da jeg via NAV fikk tilbud om å bli med på kurset, takket jeg ja, først og fremst fordi jeg trengte å komme inn i en rutine, sier Edel Regine Isen (21). Hun har per i dag ikke fullført videregående, men vil nå gjøre det som privatist. Deretter er planen studier ved Ås. Hun har alltid drømt om å bli forsker. Å få gjøre det i forbindelse med dyr, vil være ideelt.

Tilbake i jobb

Gatelangs møter Helle Marie og Edel Regine i kompetansebedriften Norasondegruppens nye lokaler på Lillestrøm. De tilbyr FROG som metode for unge voksne. Leder for arbeidsinkludering, Bente Lise Moe, forklarer at Norasondegruppen har hjulpet mennesker tilbake i jobb og utdanning i 60 år. Målgruppen til FROG er unge i alderen 18-35 år, men de har også mange andre tiltak for andre aldersgrupper. NAV er blant deres største kunder.

Om både Helle Marie og Edel Regine har avsluttet selve kurset, er de nå under oppfølging, noe de selv har bedt om. Edel Regine var ferdig i februar og er i en jobb-søkerprosess når vi møter henne i slutten av mars. For henne er det viktig å komme hit for å fortsette å ha en rutine i livet sitt. I tillegg er selvfølgelig veiledningen og støtten hun får gull verdt. Planen er å starte med å ta opp fag til høsten, ved siden av jobb.

Helle Marie var ferdig på kurset i høst og er nå ute i praksis ved Ressurscenteret for psykisk helse på Skedsmo. I tillegg har hun en betalt deltidsstilling som støttekontakt og tar opp et fag som privatist. Til høsten starter hun på coaching-studiene. Hun har selv stått på for å få til alt dette,

Fikk tilbake

Rådgivning: Helle Marie Gravdal (t.v.) og Edel Regine Isen slet begge med dårlig selvtillit og depresjoner. Veiledningen de har fått fra FROG-trener Philip Dons og hans kolleger har gitt dem ny tro på framtiden.

troen på seg selv

med godkjenning fra NAV. Det har vært helt avgjørende for henne å ha noe å gjøre.

Tankefeller

På spørsmål om hva som var det beste med kurset, svarer Edel Regine:

— Vi jobbet blant annet med å få system på tankene. Hvorfor låser tankene seg inn i tankefeller eller tankemønstre du ikke kommer ut av og som hindrer deg i å handle? Selv hadde jeg blitt overbevist om at det var umulig å få til noe. Jeg utsatte ting og ga helt opp. Noe annet de gjorde oss bevisst på, var at vi gjør et inntrykk på andre selv om vi ikke er til stede. Andre merker at du er borte. Derfor blir du aldri usynlig.

Helle Marie forklarer at kurset ikke minst hjalp henne til å finne seg selv. Hun fant tilbake til verdier hun hadde glemt at hun hadde da hun var syk. Hun visste hun ville jobbe med mennesker, men ikke i hvilken retning. Selv om hun nå begynner på nye studier, er det imidlertid viktig å huske på at ingenting du tidligere har lært er bortkastet.

— Vi jobbet mye i grupper. Å vite at du ikke er alene om å slite gjorde godt. Ellers jobbet vi mye med teknikker. Dette med tankefeller var viktig også for meg, det samme var den gode måten vi ble behandlet på. Mye handler om tillit, samtidig som vi ble gitt en del verktøy til å takle det som har vært vanskelig tidligere, påpeker Helle Marie.

Følelser var nok en viktig del. De fikk høre at «You don't get to be wrong». Når det gjelder følelser tar du aldri feil. De er som de er. Videre var det ikke akseptert å svare «jeg vet ikke». Du skal være løsningsorientert. Om utfordringene du står overfor virker umulige, er det alltid en vei ut — og i utgangspunktet er ingen arbeidsdrømmer urealistiske.

Må ville selv

Mange av deltakerne på FROG har som Helle Marie og Edel Regine slitt med depresjoner og angst, eller de har falt ut av arbeidslivet eller studier av andre årsaker. Det er ingen formelle kompetansekrav for å delta, men **ett** krav er ufravikelig. Du må ville det selv. For å finne ut om du er motivert, har FROG-trenerne samtaler med de potensielle deltakerne på forhånd.

Kursets varighet er 25 dager, fordelt på sju uker, der de jobber i grupper på åtte til tolv personer. Målet er at deltakerne skal ta tilbake ledelsen over eget liv og jobbe for en varig endring, slik at de kommer ut i jobb eller tilbake til studier. Når kurset er over, følges alle opp i minst tre måneder, med mulighet for for-

lengelse. De blir tatt vare på til de er klare. Karriererådgiver og FROG-trener Philip Dons forklarer litt om programmet:

— Det handler om å finne den rette balansen mellom forutsetninger og utfordringer for å finne en flytsone av mestring. I de sju ukene jobber vi oss gjennom fem moduler. Den første er visjon. Hvilke drømmer og ambisjoner har du? Vi fokuserer på nåtid og framtid og ikke så mye på fortid. Neste modul er identitet. Hvem er du, hvilke verdier og egenskaper har du og hvordan kan du best utnytte disse? Vi jobber mye med hvem de er og hvem de vil være.

— Tredje modul er kommunikasjon. Her går vi inn i hvordan de kommuniserer med seg selv og omverdenen. Åpner du en samtale eller lukker du den? Hvilke ord bruker du? Vi trener mye på at du ikke skal snakke om deg selv som «man», men heller bruke «jeg». Mye av bevisstgjøringen skjer gjennom øvelser. Det er et «gjøre-kurs», ikke et «høre-kurs».

— Fjerde modul handler om «Impact», altså innvirkning. Hva har du kontroll over og hva kan du selv påvirke. Hva vil du skape når du er i drømmen din. Femte modul er «det store spranget». Nå skal drømmen realiseres. Det er viktig å oppleve mestring og bygge selvtillit. Det bidrar til selvtillit. Vi har mye fokus på egenverdi og hva det betyr å ha tillit til seg selv.

Forandret livet

Gjennom de fem modulene jobber kurstrenerne med fem logiske nivåer, der de fokuserer på omgivelser, aktivitet, egenskaper, verdier og identitet. De følger en rekke grunnprinsipper, der det å involvere deltakerne er essensielt for at de skal få størst mulig utbytte og oppnå det som er hovedmålet med kurset: Å ta tilbake ledelsen over sitt eget liv.

— Vi jobber blant annet etter prinsippet: «Tell me and I will forget, show me and I will remember, involve me and I will learn.» Vi som er trenere bruker vår erfaring til å stille reflekterende spørsmål for å utdype læring, forståelse og lage sammenhenger. Samtidig må vi ikke tro at vi har svaret på hvordan deltakerne skal leve livene sine. Det svaret er det de selv som har, fastslår Philip Dons. Han forteller at de får svært positive tilbakemeldinger på kursene. Flere har sagt at dette har forandret livene deres. I snitt sier 60-70 prosent at de er i en eller annen form for aktivitet etter å ha deltatt på FROG.

PS: Om du vil lese mer kan du blant annet sjekke Facebooksiden «Norasonde FROG».

Natteravneffekter

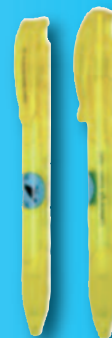
Natteravnene lagerfører et begrenset antall effekter som er nyttige under vandring. På denne måten har din gruppe mulighet til å bestille disse effektene i små kvanta. Nedenfor ser du vårt utvalg:

Refleksvest

Ryggsekk

Kulepenner

Paraply

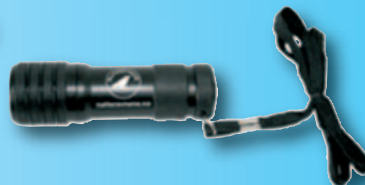
Midjetaske til førstehjelpsutstyr

Rapportblokk

Ansiktsmaske

Lommelykt

Bærenett

Materiell kan bestilles på:

<http://www.natteravnene.no/bestilling-av-vandringsmateriell>

Støtt oss med
ditt bidrag
i dag!

GRASROT
ANDELEN
NORSK TIPPING

Send sms
977482518
til 2020

vipps
by DNB

Natteravnenes
VIPPS nummer
73962

CASH®
fra SpareBank 1

Scan koden. Gi kr 100,-

Høyt engasjement for barn og ungdom

Siri Skrøder begynte å gå natteravn da hennes egen datter bare var seks år – og går fortsatt ti år senere. Hun mener det er viktig at ungdommen ser at vi voksne bryr oss.

Tekst og foto: Anette Haugen

Da hun fikk en henvendelse om å begynne å gå natteravn etter at datteren hadde begynt i første klasse, var det naturlig for Siri Skrøder (56) å stille opp. Hun så ingen grunn til å vente til hun fikk barn i ungdomsskolealder. Å gå natteravn kan alle være med på.

– Jeg er utdannet førskole- og barnehagelærer og har jobbet innen barnehagesektoren i mange år. Jeg er interessert i barns oppvekstvilkår og synes vel derfor helt naturlig at det er viktig å bidra til at barna har et trygt nærmiljø å vokse opp i, sier hun.

Tok tak

Da Siri begynte å gå natteravn i lokalmiljøet på Karlsrud i Oslo, mener hun det var et par ildsjeler som i samarbeid med skolen sto bak. Dessverre ble gruppen nedlagt. Da datteren hennes gikk i tredje klasse, ble hun valgt inn i skolens FAU. De ble delt inn i ulike grupper, der en av dem hadde som ansvar å prøve å starte en ny natteravngruppe på Karlsrud.

– Vi var fire stykker i gruppen som fikk etablert en ny natteravngruppe i 2010. Da vi senere gikk ut av FAU samtidig, tilbød vi at vi fortsatt kunne ha ansvar for Natteravnene, men med en forutsetning av at FAU fremdeles var involvert, slik at gruppa ikke skulle bli nedlagt igjen om vi fire ga oss, forklarer hun.

Etter hvert har de andre gitt seg, men Siri, som nå er mor til en tiendeklassing, er fortsatt med å ha ansvar for Natteravnene på Karlsrud, samtidig som hun selv går natteravn et par ganger årlig – når det i følge lista er hennes tur. De rekrutterer fra skolen og setter alle som melder seg på liste. I utgangspunktet er de fem per vakt, for å sikre seg om én eller to er forhindret.

Forebyggende

På lik linje med mange andre lokalgrupper, opplever Natteravnene på Karlsrud at det ofte er veldig stille når de går sine runder på fredagskveldene. Likevel har ikke Siri noe problem med å motivere seg for å gå. De har en forebyggende funksjon og hun mener det har en stor effekt at ungdom-

Engasjert: Siri Skrøder er engasjert i barn og unges oppvekst. Hun var med på å gjenstarte Natteravnene på Karlsrud og sitter også i Natteravnstyret sentralt i Oslo.

men ser at voksne bryr seg. Det kan bidra til å gjøre en forskjell i framtiden.

– Vi har prøvd å få i gang et samarbeid med flere natteravngrupper i nærheten, med tanke på å få politiet på Manglerud til å stille opp for å informere. Det ble gjennomført noen ganger, men det ble vanskelig da det bare var vår gruppe som kom. Det har imidlertid vært diskutert på nytt, så kanskje prøver vi igjen, sier den enga-

sjerte natteravnen.

Selv om Siri går natteravn i nærmiljøet, har hun også engasjert seg i Natteravnene sentralt. Da de for noen år siden fikk en forespørsel om noen på Karlsrud kunne tenke seg å sitte i styret til Natteravnene sentralt, valgte hun å si ja. Hvorfor? Det henger igjen sammen med hennes store engasjement for barn og unge – og at de skal ha et trygt miljø å vokse opp i.

Natteravnner på 78 grader nord

Viktig: Å gå natteravn er et viktig bidrag, mener Knut Olav Lund (t.v.) og Laurits Finjord.

De lever i et samfunn med lite kriminalitet, der de tradisjonen tro sjelden låser dørene. Den skal stå åpen i tilfelle noen må flykte fra isbjørn. Nå er det svært sjelden bamse viser seg i byen, og det er heller ikke derfor de går natteravn. Det har de unge selv ytret ønske om.

Tekst og foto: Anette Haugen

Kalenderen viser 21. april, det er fredag kveld og klokka er 21.30. Midnattsola har akkurat gjort sin inntreden i Longyearbyen på Svalbard. Den lagde stemning i går, men det spørs om vi får se den i natt. Selv om det kun er fem minus ute, blåser det kaldt og det er snø i lufta. Her snur det imidlertid fort, så kanskje er vi heldige. På ungdomsklubben nederst i gågata er

det liv. Her møtes ungdommen for å henge, spille biljard, airhockey, skravle eller bare slappe av. Juniorene har gått hjem, nå er det seniorekveld for ungdomsskoleelevene fram til midnatt. De på videoregående disponerer andre delen av huset. Det er også her på ungdomsklubben at Natteravnene på Svalbard har sin base.

Tid til overs

I kveld er det Knut Olav Lund (45) og Laurits Finjord (62) som har natteravnvakt. Laurits har bodd her i sju år, jobber i Telenor og har gått natteravn i et par år. Han har meldt seg fordi han har litt tid til overs, bryr seg om ungdommen og synes det er fint å hjelpe til. Nå sjekker han loggen, sekken med førstehjelpsutstyr og ringer Sysselmannen, slik de skal før de går ut. Knut Olav er tømrer og har bodd på Svalbard siden 2003. Han meldte seg som natteravn i høst etter at han så på

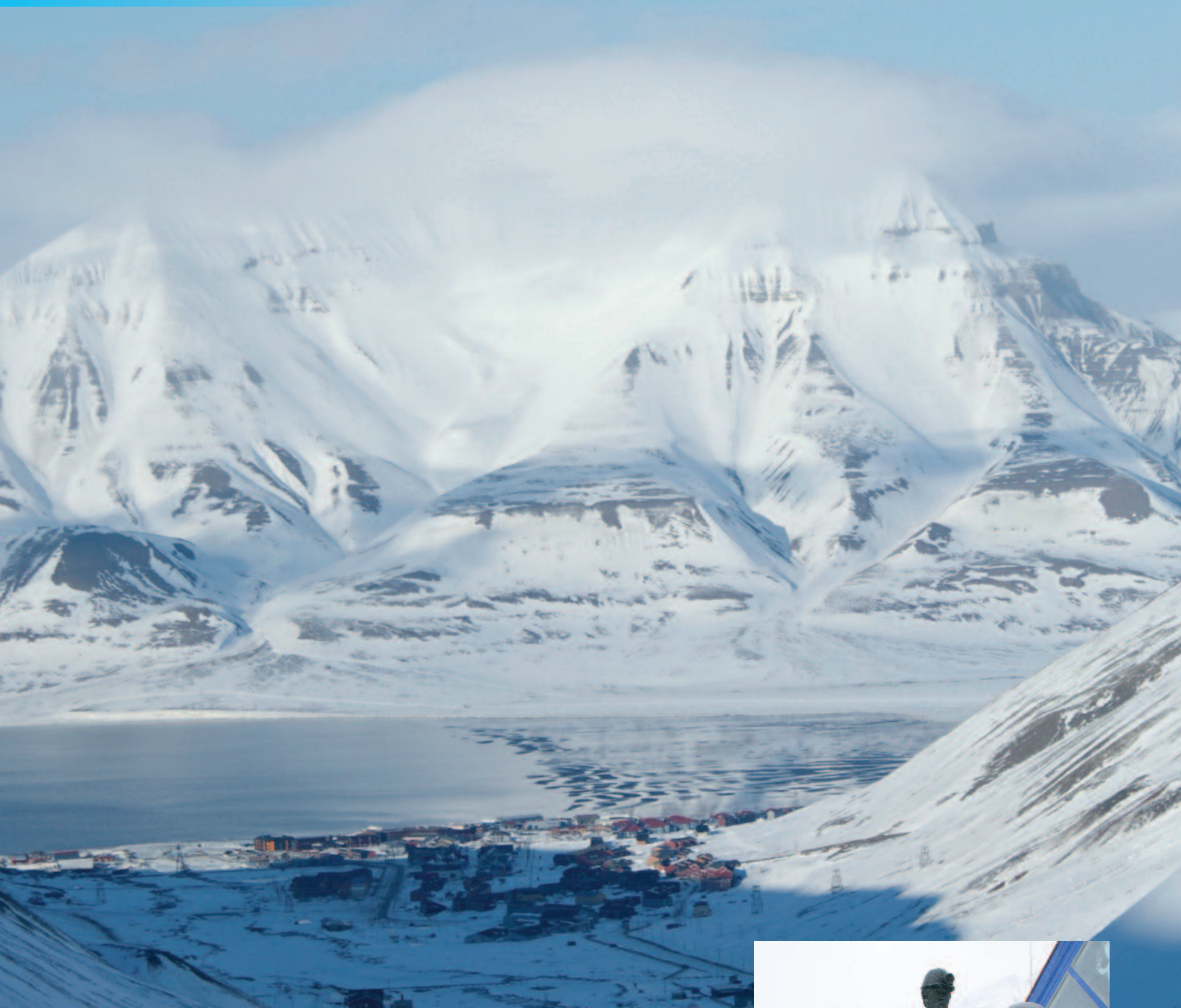
facebook at de trengte flere som kunne påta seg et par vakter i året. Hvorfor ikke gjøre noe nyttig? Han har bodd her lenge og kjenner mange, så et par kvelder i året synes han det er helt greit å avse til å være natteravn. Det er hans andre tur i dag.

Begge har steppet inn for andre som ikke kunne ta vekten sin i kveld fordi de er bortreist. Etter at de fikk egen facebook-gruppe, Natteravn Longyearbyen, er det blitt mye enklere å bytte om man ikke kan — og det er også enklere for de som administrerer det hele å få gitt beskjeder. Det er derfor svært sjelden det er nødvendig å kansellere.

Ble nedlagt

Natteravnene på Svalbard har eksistert i to perioder. Første gang Natteravnene var ute på vandring var i mai 2004. En som var med den gang og fremdeles går, er Kristin Furu Grøtting (56), som har bodd på Svalbard i over 20 år nå. Hun

Skred: I vinter har det gått flere skred i Longyearbyen. Det ene flyttet et helt hus.

Engasjerte: Kristin Furu Grøtting (t.v) har gått natteravn på Svalbard i mange år. Linn Tautra Grønseth har hatt ansvaret for å fordele vakter siden 2015.

har ikke selv barn, men er reservetante til mange og kjenner de fleste unge gjennom jobben som manuellterapeut ved sykehuset, sitt engasjement ved ungdomsklubben og som natteravn – i tillegg til mye mer. Hun forteller:

– Jeg er ikke helt sikkert på hvordan det var organisert i starten, men jeg tror det var noen som tok med seg ideen om natteravn fra fastlandet, slik det ofte er her.

Jeg var med på en av de aller første vandringerne. Den gang gikk vi både fredager og lørdager og også av og til på merkedager, slik som natt til 17. mai eller om det var spesielle arrangementer.

– Vi slet etter hvert med å få nok folk, slik at de som gikk natteravn kanskje måtte gå litt oftere enn de ønsket. Selv om det sies at man skal være minst tre natteravnner sammen, fant vi fort ut at her i Longyearbyen blir det litt «overkill» med tre, så vi er to av gangen på vakt. Uansett ble ordningen i første omgang nedlagt i 2008.

Ungdommens ønske

I 2014 ble det imidlertid ytret ønske fra ungdommen selv at de gjerne ville ha natteravnner i gatene igjen. Fredag er det som sagt ungdomsklubb, der de aller fleste må passere en rekke utesteder på veien hjem. Selv om det er lite kriminalitet her, er utelivet hett og det er mange turister på besøk. Ikke minst med store grupper kan det ta litt av.

– Da føles det tryggere for de unge at vi er ute. At vi har base på ungdomsklubben gir god dialog. De ser at vi kommer og vi stikker også alltid innom når de stenger rundt midnatt. Ønsker noen følge hjem, gjør vi det. Samtidig snakker vi med lederne og får høre om de kjenner til at noen har fest hjemme. Da hender det vi stikker bortom. Vi går selvfølgelig ikke inn, men snakker med ungdom som eventuelt står ute, forteller Kristin Furu Grøtting. Ruten de går er opp og ned hovedgaten, der utestedene ligger ganske tett. I tillegg går de litt inn i bakgatene og ser om noen kan ha gjemt seg bort. Om sommeren hender det også at noen møtes og kanskje griller nede ved vannet. I kulda og mørket om vinteren er det imidlertid stille ute, rent bortsett fra de som er på vei til eller fra klubben eller utestedene.

FAU

Etter at Natteravnene startet opp igjen i 2014, er det FAU ved Longyearbyen skole som har hatt ansvaret for å sette opp vaktlister. De prøver ikke minst å rekruttere natteravnner blant foreldrene, men er glade for alle som stiller. Du trenger ikke ha barn for å være med. Og langt fra alle har det.

Andre igjen er kanskje besteforeldre – og de kommer fra alle typer yrker.

Den som har ansvar for å sette opp vaktlistene nå er Linn Tautra Grønseth. Hun er mor til tre barn og ungdommer ved skolen. Etter at ordningen kom i gang igjen bestemte de seg for bare å gå fredager, med bakgrunn i at det er ungdomsklubb-aften. I utgangspunktet er tanken at de skal ha nok folk til at hver enkelt natteravn bare behøver å gå én gang hver i halvåret.

Etter at Linn har satt opp lister, er det opp til natteravnene selv å bytte via facebook om de ikke kan stille på sin vakt. Det pleier å fungere fint. De starter runden klokka 21.30 og går til cirka 00.30-01.00, litt etter vær og vind. Det kan være bitende kaldt og ufyselig, men andre ganger går de i midnattsol og deilig vær.

I sommerferien tar de riktig nok pause, for da er det nesten ikke ungdommer på Svalbard. Ellers var det cirka 275 barn og unge som gikk på skolen her i 2016, fordelt på 1. klasse i grunnskolen og utvideregående opplæring. Totalt bor det rundt 2200 mennesker fast her.

Ingen Kardemommeby

Selv om det nesten alltid er stille når Natteravnene går rundene sine i Longyearbyen, er det som alltid den forebyggende effekten som er viktig. Kristin Furu Grøtting påpeker at mange tror de lever i et Kardemommeby-samfunn. Det gjør de ikke. De som bor her kommer fra hele verden, faktisk fra 51 nasjoner, der 70 prosent er nordmenn. I tillegg er det alle turistene og en rekke studenter som tar et semester eller to her oppe. Det er multinasjonalt samfunn, som kan oppleve samme utelivsproblemer som alle andre steder. Og selv om noen bor her i mange år, er gjennomtrekken av både barn og voksne ganske stor. I snitt bor folk her i fire år, det inkluderer de som kun er her i tre måneder. Noen ungdomskull er derfor store, andre små. I år har de for eksempel fem russ på videregående. Selv om isbjørn lever fritt på Svalbard og du ikke skal ferdes utenfor Longyearbyen uten gevær, er det likevel svært sjelden den dukker opp i sentrum. Det skjedde imidlertid i januar i år, da ei binne med to bjørnunger ruslet rundt i en av veiene en tidlig morgenstund. Alle tre ble jaget forsiktig ut igjen, uten å gjøre skade.

Natteravnene har selv aldri truffet på farlige dyr på sine ferd – og det er altså heller ikke dette ungdommen er engstelig for.

Klare for runden

Tilbake til ungdomsklubben og kveldens natteravnrunde, har Knut Olav Lund og

Laurits Finjord nå informert Sysselmannen om at de er på vei ut. Det er dessuten alltid noen i politiet som har vakt om fredagskvelden og noen ganger møtes de i hovedgata og slår av en prat. De kan selvfølgelig også ringe om de trenger bistand, men det kan ingen huske har skjedd.

Møter Natteravnene noen ganger på fulle ungdommer som trenger bistand, er det først og fremst foreldrene som kontaktes, slik at de kan komme seg trygt hjem. De aller fleste unge ser ut til å sette pris på Natteravnenes tilstedeværelse, det samme gjelder de voksne. Det hender også turister fra fastlandet stopper opp og forteller at de går natteravn hjemme.

Kaldt og stille

Vel ute på gaten i dag er det kaldt og stille. Vi møter på noen voksne som er på vei til en av pubene. Kaldere enn at noen står utenfor og røyker, er det heller ikke. Det er lyst som midt på dagen, så det føles litt underlig å gå natteravn med sola lurende bak skyene. Den slipper nesten gjennom nå. Vinden og snøværet er på vei til å gi seg.

Laurits og Knut Olav slår av en prat med noen de kjenner i hovedgata, deretter setter de kursen mot noen av sidegatene, blant annet til husene som ble tatt av skred tidligere i vinter. Det er spesielt å se hvordan ett av husene helt har flyttet seg. Heldigvis var akkurat dette huset allerede fraflyttet da skredet kom i år, men hele rekken med hus bortover står nå tomme. Det blir som kvelder flest en rolig aften for Natteravnene på Svalbard. Denne gang uten at midnattsola stikker fram, men nå nærmer våren seg sakte, så kanskje blir det lunere neste uke, med litt mer liv og røre i gatene? Det er tross alt midt i høyseongen for turistene. Ungdommen som skal hjem fra klubben bryr seg imidlertid ikke så mye om dem. De har hatt det hyggelig og er takknemlig for at Natteravnene er på plass.

Natteravnene på Svalbard

- Ble startet opp i 2004 og lagt ned i 2008.
- Ble startet igjen i 2014 i regi av skolens FAU.
- Går nå hver fredag fra kl. 21.30 til kl. 00.30-01.00.
- Oppmøtested er på ungdomsklubben.
- Hver natteravn går i utgangspunktet én gang i halvåret.
- Kontaktperson er Linn Tautra Grønseth.
- Kontaktmail: linn.gronseth@lokalstyre.no

Gatelangs dykker ned i arkivet og presenterer artikler som sto på trykk ti år tilbake i tid, den gang bladet het «Respekt». Saken under er hentet fra det tolvte bladet som ble utgitt, nr. 2 – juni 2007. (Første nummer kom ut i juni 2002.)

Russ var ravner

Responsen var overveldende da SLT-koordinator Rikke Syvertsen Raknes inviterte årets Skiensruss på natteravntur. Hele 19 russ stilte opp.

Tekst og Foto: Tom W. Reisersen, Telemarksavisa

Lørdag 14. april var de nitten sammen med femten voksne ute og «ravnet» i Skiensnatten.

– Vi gruer oss ikke, men det blir jo litt spesielt hvis vi treffer noen vi kjenner, sier Jo Vemund Svendsen.

Sammen med 18 andre russ fra skolene Kloseterskogen, Skien og Brekkeby var han på briefing med kommunen og politiet før natteravnturen tar til natt til søndag.

Flest russ

– Dessuten er jo dette god PR for oss. Det er bra at folk ser at vi også tar ansvar – selv om det blir en del støy rundt oss i russetida, forklarer Jo Vemund.

Og russetida, den startet uka etter. Da var det garantert ingen av de nitten ungdommene som hadde på seg de gule og blå natteravnjakkene.

Hva om de da møter noen av dem de gikk natteravn sammen med?

– Nei, det blir bare hyggelig det.

Rikke Syvertsen Raknes er veldig fornøyd med oppmøtet blant rusen i byen.

– Svaret var «ja» med en gang da jeg ring-

te rusen. Etter det har vi hatt dialog helt fram til i kveld som de skal gå. Syvertsen Raknes hadde regnet med omkring ti russ og syntes det ville være bra. Da det etter hvert kom nitten stykker, var hun overveldet. Antallet voksne som gikk natteravn samme kvelden var for øvrig femten.

Ravnens øyne

Før politiet kommer og sier sitt, gir SLT-leder Rikke Syvertsen Raknes ungdommene

sin egen orientering. Alle har hørt om og sett Natteravnene, og noen har også foreldre som har gått.

– Dere skal gå sammen med voksne, og det handler bare om å observere og melde fra dersom dere ser noen hendelser, sier hun.

– Og siden dere snart skal ut i en lang fest selv, kan det også være greit å gjøre seg noen tanker om hvordan folk som er beruset og på fest oppfører seg. Det ser ikke alltid like vakkert ut fra «utsiden», for eksempel sett med Natteravnenes øyne.

Sammen om aften: Brekkebyrussen sammen med voksne er klar for en tur byen. Fra venstre Hilde Ludvik-Bohmer, russ Andre Brøset, natteravnleder Torun Børthland, Jane Øigarden og russ Lise Wenche Christiansen Norkong.

Russ var ravner

Responsen var overveldende da SLT-

Fem råd for en tryggere bytur

- Ikke ta pirattaxi
- Ikke hør på musikk om du går alene nattestid
- Oppsøk opplyste gater på hjemturen
- Vær observant og våken
- Forsøk å ta følge med venner, når det er mulig

Natteravnenes tips for en tryggere og hyggelig bytur:

- Hold sammen – pass på hverandre og ikke la noen være alene.
- Planlegg hjemreisen:
Sjekk busstider, ha reservepenger til drosje og ha en god backup-plan (for eksempel overnattingsmuligheter hos venner, avtalt hjemkjøring, ha strøm på mobiltelefonen). Unngå mørke og lite trafikkerte områder. Velger du å gå hjem – gå i opplyste og befolkede gater.

HVOR ER PARAPLYEN?

Hvor i Norge befinner natteravnparaplyen seg på dette bildet? Vet du svaret? Send en mail til: gatelangs@natteravnene.no innen 1. august, så er du med i trekningen av en fin premie.

Løsning i forrige nummer var: Vøringsfossen i Eidfjord.
Følg også vår konkurranse på Facebook.
Med jevne mellomrom stiller vi samme spørsmål der. Lik siden vår «Natteravnene» og følg med på «Paraplyens vandring» og aktuelle saker.

Natteravnene takker gode samarbeidspartnere:

Stanley Security AS
som gir oss gratis
alarmtjeneste,
parkering med mer.

Joh. Johannson
som gir oss
gratis kaffe.

Egon Karl Johan
www.egon.no/restauranter/karl-johan
Som spanderer pizza
under vandring

Hafslund ASA
som bidrar med
engasjement og
økonomisk støtte

Faksimile fra ung.fn.no

Et rop om hjelp fra de bengalske barna

I dag er det 168 millioner mennesker som mister retten sin til å være et barn.

De får ikke leke, drive med idrett eller gjennomført skolegangen sin på grunn av barnearbeid.

FNs bærekraftsmål 4 sier at en god utdanning er grunnlaget for å forbedre menneskers liv, og slår fast at alle jenter og gutter skal ha lik tilgang til utdanning, og at den skal være gratis. Jeg sitter allikevel her, som ung norsk-bengaler, og ser på hvordan barn fra mitt hjemland ikke får muligheten til å være barn.

Bangladesh er et av verdens tettest befolkede og fattigste land. En ustabil politisk situasjon, stor befolkning, dårlig økonomi og manglende sikkerhet gjør at Bangladesh er et land med mange problemer, og det er spesielt barna som får svi for det. Desperate foreldre som blir rammet av fattigdommen som rår over landet, blir tvunget til å sende barna sine til fabrikkene, istedenfor skolen. Disse fabrikkene preges stort sett av lange dager, lite eller ingen lønn, farlige arbeidsplasser og et dårlig arbeidsmiljø.

Barna kan bli utsatt for diskriminering, vold og seksuell mishandling. De sitter igjen, traumatiserte og redde, med dype sår som er umulige å lege. Det hjelper ikke at 93 prosent av barnearbeiderne jobber i

den ikke-kartlagte sektoren, slik at mange av disse tilfellene ikke merkes av den bengalske stat, som har satt en aldersgrense på 14 år.

Store selskaper tar i bruk barnearbeid for å minske produksjonskostnadene. Selv om man vet hva som foregår i disse fabrikkene, fortsetter altså disse store og etablerte selskapene som for eksempel Walmart, Primark og H&M, å ta i bruk barnearbeidere for å produsere sine varer.

Et vendepunkt kom da «Rana Plaza» i Dhaka raste sammen den 24. april 2013, da fabrikkeiere tvang tekstilarbeidere til å fortsette å arbeide selv om politiet hadde oppfordret til evakuering av bygningen. Det ble senere klart at 1 138 mennesker hadde omkommet og flere tusener var skadet.

Verdenssamfunnet begynte å få opp øynene for situasjonen i Bangladesh og tekstilarbeiderne, spesielt barna. Enkelte forbedringer ble gjort etter ulykken, som for eksempel at arbeiderne ikke lenger låses inne, kontroll for brannvern og bygningsmessig sikkerhet. Selv om dette er bra

tiltak, er det verken nok eller i tide.

I et land hvor en tredjedel lever under fattigdomsgrensen, er det spesielt viktig at vi ikke støtter opp ting som barnearbeid. Jeg ber dere tenke dere om når dere kjøper klær fra en lavkostnadsbutikk – selv om det er billig for deg, betaler barna som lager klærne dine en utrolig dyr pris.

Vi må opplyse mer rundt dette temaet, for i en verden med stadig flere problemer, er dette et stort et, som blir glemt i mengden.

Innlegget er skrevet av Daniel Uzzaman (18), medlem av FN-sambandets ungdomspanel. Det er tidligere publisert på deres nettsider i mars i år. (Foto: Terje Karlsen/FN-sambandet).

Ungdommens stemme!

Er du ung og har noe på hjertet? Har du opplevd eller observert mobbing, urettferdighet eller andre ting som opprører deg? Kanskje har du en appell til oss alle? Eller kanskje er det rett og slett et tema du er veldig opptatt av, der du gjerne vil dele noen tanker. I så fall hører vi svært gjerne fra deg. Send en mail til gatelangs@natteravnene.no.

DEDIKERT TIL NATTERAVNENE
TAKK FOR AT DERE FINNES DER UTE,
OG GJØR VÅRE GATER TRYGGERE!

MED VENNLIG HILSEN ↓

"SYNES DU IKKE, FINNES DU IKKE"
enklerevalg.no

**SIER DU "SEFF" TIL Å KJØPE ALKOHOL TIL MINDREÅRIGE,
ER DU MEDANSVARLIG FOR DET SOM SKJER ETTERPÅ.**

Hvert år blir mange mindreårige utsatt for ulykker, vold og overgrep som følge av alkoholinntak.
Langer du alkohol er du også medansvarlig for dette. Les mer om farene på vennelanging.no

VINMONOPOLET